

ת"פ 57531/01/22 - מדינת ישראל נגד מיכאל קריבונס

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 57531-01-22 מדינת ישראל נ' קריבונס

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ישראל רוז בויס
נגד	הנאשם	מיכאל קריבונס ע"י ב"כ עוה"ד ואדים רושל

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן של גניבה מרכב - עבירה לפי סעיף 134(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 ופריצה לרכב בכוונה לגנוב - עבירה לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום היה מר אורי אורן שחר הבעלים של רכב מסוג שברולט (להלן: "אורי, הרכב" בהתאמה).

ביום 21/1/22 החנה אורי את הרכב ברחוב שלום עליכם פינת הכרמל באור עקיבא (להלן: "הרחוב"). באותו היום, בשעה 01:11 לערך, הגיע הנאשם עם חברו מר אברמוב שרון לרחוב, או אז התפרץ הנאשם לרכב באופן שפתח את דלת הרכב הסגורה ונכנס פנימה.

באותן נסיבות ובהמשך להן, נטל הנאשם מהרכב את שני המעילים השייכים לאורי, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב כשבכל אותה העת רצה לשלול אותו ממנו שלילת קבע.

כאשר הבחין הנאשם בשוטרים שבדקו את רכב חברו שהחנה ברחוב סמוך, זרק הנאשם את שני המעילים אל מעבר לשיחים במקום.

כמו כן, בכל אותה העת החזיק הנאשם במברג סמוך לבטנו וכשראה את השוטר יריב מלכה, זרק את המברג מתחת למכונית.

ביום 7/9/22 לאחר תיקון כתב האישום, הודאת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, והרשעתו, לבקשת ב"כ הנאשם נדחתה ישיבת הטיעונים לעונש וזאת לצורך הפניית עניינו של הנאשם לשירות המבחן, על מנת

שיגש תסקיר בעניינו.

ביום 16/2/23 הוגש מטעם שירות המבחן תסקיר, מפורט, מקיף וממצה אודות הנאשם ממנו ניתן ללמוד על כך שהנאשם משולב בהליך טיפולי שיקומי בקהילה טיפולית "מלכישוע" וזאת החל מיום 3/5/22. עסקינן בנאשם בן 35 שנים רווק, אב לילד בן 5 שנים, אשר שוהה נכון למועד עריכת התסקיר בהוסטל שיקומי, מטעם הקהילה הטיפולית "מלכישוע".

מהתסקיר ניתן ללמוד כי הנאשם עלה לארץ עם בני משפחתו מרוסיה בשנת 1998 בהיותו בן 11 שנים, השתלבותו לא הייתה פשוטה וזאת בלשון המעטה מלווה באתגרים וקשיים רבים, כפי שהדבר משתקף מהאמור בתסקיר. הנאשם עבר מספר מסגרות חינוכיות לרבות חוץ ביתיות - פנימיות.

הנאשם חרף קשייו גויס לצבא, הסתגל למערכת הצבאית בצורה טובה, חש שביעות וסיפוק רצון בחוויותיו במסגרת הצבאית, שמר על ניקיון מסמים וצריכת אלכוהול, כך שבסופו של דבר סיים שירות צבאי מלא ולאחר שחרורו השתקע במרכז הארץ. שירות המבחן ציין כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, לקח אחריות על ביצוע העבירות, שיתף ופירט את הנסיבות ביחס לביצוע העבירות וזאת לאחר שסיים הליך טיפולי קודם ועזב את הקהילה הטיפולית בשל קשיים כלכליים, ללא מקום מגורים קבוע, ולמעשה חזר לנקודת התחלה בה הוא מוצא את עצמו צורך שוב סמים ומבצע עבירות רכוש.

שירות המבחן פירט במסגרת התסקיר את מסגרות הטיפול והשיקום בהן שולב הנאשם עד כה, את מעידותיו וחזרתו לניהול אורח חיים שולי והתמכרות. עם זאת, שירות המבחן ציין, כי בעת הנוכחית הנאשם מבטא רצון להמשיך בהליך טיפולי בתחום ההתמכרויות וזאת מתוך הבנתו כי הוא זקוק לליווי של גורמי הטיפול וקיום סביבה חברתית תומכת ויציבה, כיום הוא גם מבין שלצורך הצלחת הליך הטיפול עליו לשים גבולות ביחס לקשרי עבר לרבות קשריו עם הוריו. על כן, כיום הנאשם מתגורר במקום מרוחק מבית הוריו וגם לאחר שישלים את ההליך הטיפולי אין בכוונתו לחזור לחברה השולית ולבית הוריו.

שירות המבחן גם התייחס שבשלב המעצר התקבל הרושם שרצונו של הנאשם להשתלב בהליך טיפול אינטנסיבי בתחום ההתמכרויות נובע בעיקר משיקולי רווח והפסד מההליך המשפטי ולא מתוך רצון כן ואותנטי, לכן שירות המבחן בשלב המעצר העריך כי רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם להישנות להתנהגות פורצת גבולות החוק היא גבוהה.

כאמור, ביום 3/5/22 שוחרר הנאשם ממעצרו והשתלב במסגרת הקהילה הטיפולית "מלכישוע" ובמקביל הוטל עליו צו פיקוח מעצר. הנאשם סיים את הטיפול הקהילתי ביום 10/1/23, ושולב בהוסטל מטעם הקהילה הטיפולית. גורמי הטיפול מדווחים כי הנאשם עבר תהליך משמעותי, ועדיין יש להקנות לו את הכלים המתאימים לשליטה בדחפיו והתרחקות ממצבי סיכון. מאחר והנאשם מגלה מוטיבציה גבוהה להמשיך תהליך הטיפול השיקומי, הומלץ ע"י הקהילה הטיפולית להותירו באפיק זה, תוך הדגשה שלצורך הצלחת ההליך הטיפולי זקוק הנאשם לליווי ופיקוח מתאימים.

שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון, הטמונים בנאשם, לצד גורמי הסיכוי להצלחת הליך הטיפול בו הוא נתון והגיע

למסקנה כי כיום הנאשם מבין ומודע לחשיבות המשך הטיפול ושילובו בחברה באופן הדרגתי, תוך התבוננות על גורמי סיכון עבורו על מנת לשמר את הישגיו הטיפולים. שירות המבחן העריך כי כיום הנאשם מגלה כוחות, רצון ומוטיבציה להמשיך בטיפול בהתמכרותו לסמים וכי הטיפול עשוי לצמצם את הסיכון לחזרה לשימוש בסמים ומעורבות הנאשם בפלילים כתוצאה מכך.

בנסיבות אלה העריך שירות המבחן כי קיימת הפחתה בסיכון להישנות עבירות נוכח השתלבות הנאשם בהליך הטיפול הנ"ל.

על בסיס התרשמות שירות המבחן, ממכלול הנתונים שהוצגו בפניו, כפי שאלה מפורטים בתסקיר, מצא לנכון שירות המבחן להמליץ בפני בית המשפט להטיל על הנאשם צו מבחן טיפולי למשך 18 חודשים, ענישה הצופה פני עתיד והחתמת הנאשם על התחייבות כספית להימנע מביצוע העבירות בעתיד. שירות המבחן ציין כי במסגרת צו המבחן יתקיים מעקב אחר המשך הטיפול של הנאשם בתחום ההתמכרויות ועם סיומו יינתן לנאשם סיוע מתאים להשתלבות במסגרת היחידה העירונית לטיפול בהתמכרויות באזור מגוריו תוך ליווי ותמיכה בהמשך הטיפול.

ביום 20/2/23 התקיימה בפני ישיבת הטיעונים לעונש, המאשימה הגישה טיעונים כתובים אשר סומנו ת/2 ולעמדתה מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה הצופה פני עתיד, התחייבות כספית ופיצוי לקורבן העבירה (עד תביעה מס' 3 ברשימת עדי התביעה).

במסגרת טיעוניה ולאור האמור בתסקיר שהוגש מטעם שירות המבחן, ובמיוחד המלצת שירות המבחן לצד ההליך הטיפולי בו מצוי הנאשם, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם ענישה אשר חורגת ממתחם העונש האמור לעיל, כך שבית המשפט יטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 3 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות לצד יתר רכיבי הענישה כפי שפורטו לעיל.

מנגד, ב"כ הנאשם טען כי בנסיבותיו הייחודיות והחריגות של מקרה זה וודאי על בסיס ההליך הטיפולי המשמעותי אשר עבר הנאשם, ובהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן, יש מקום בנסיבות העניין לא רק לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שעתרה בהגנותה המאשימה, אלא יש מקום לסטות הרבה מעבר לכך במובן זה שלא יוטל על הנאשם עונש מאסר כלל וכלל ובית המשפט יתספק באימוץ המלצה שירות המבחן.

לדבריו, עונש מאסר גם אם ירוצה בעבודות שירות יפגע באופן משמעותי בסיכויי הטיפול והשיקום ויגדע את הנוכח הטיפולי השיקומי.

גם מאסר שירות ירוצה בעבודות שירות יפגע בשגרת יומו של הנאשם, בעבודתו, בפרנסתו, ולא מן הנמנע שיהיה בכך כדי לא רק לפגוע בהליך הטיפולי אלא גם בפרנסת הנאשם, בקיומו הכלכלי, דבר אשר עלול להשיב את הגלגל לאחור. הנאשם עלול למצוא את עצמו פעם נוספת בנקודת ההתחלה ובכך לאבד את המומנטום החיובי של ההליך הטיפולי.

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

בעניינו, פגע הנאשם במעשיו בערכים המוגנים - קניינו של הפרט, הגנה על בטחונו ופרטיותו של הפרט, ואין להקל ראש כלל וכלל בעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן. מעשיו של הנאשם פגעו לא רק בקניינו של הפרט אלא גם בבטחונו האישי.

מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, כפי שצינה המאשימה ומתחם זה אכן מקובל גם עלי.

אולם, בנסיבות עניינו, יש לתת את הדעת לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נסיבות אשר פורטו בהרחבה במסגרת התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם מטעם שירות המבחן, נסיבות שבהחלט בעלות משקל נכבד לקביעת העונש ההולם שיוטל על הנאשם בגין מעשיו.

המאשימה, בהגינותה הרבה הסכימה כי נסיבות אלה מהוות הצדקה לסטייה ממתחם העונש ההולם. כך שעתרה להטלת ענישה בדמות מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. נשאלת עתה השאלה, האם יש לקבל עמדה ראויה זו בהיבט העקרוני, ואם כן האם יש לאמץ את העמדה העונשית של המאשימה

או שמא במקרה חריג זה יש לאמץ את עמדת ב"כ הנאשם הנתמכת בהמלצת שירות המבחן.

סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע שבית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם במידה וימצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש לשיקומו. בעניינו, הן המאשימה והן ההגנה תמימי דעים ביחס לנקודה זו, כלומר שני הצדדים כאחד מסכימים שבנסיבות העניין, על בסיס המלצת שירות המבחן ניתן לקבוע כי קיים סיכוי של ממש לשיקום הנאשם, כך שניתן בעניינו לחרוג ממתחם העונש ההולם.

מאחר ונמצא שהנאשם עומד בתנאים הקבועים בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, באיזה מידה יחרוג בית המשפט ממתחם

העונש ההולם? כלומר, האם יש לקבל את עמדת המאשימה לפיה עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, או שמא, ייקבע שבנסיבותיו החריגות של מקרה זה, אין להטיל על הנאשם עונש מאסר כלשהו ויש לאמץ את עמדת שירות המבחן במלואה?

לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה, עדיין יש לזכור כי הענישה היא תמיד אינדיבידואלית. כפי שציין בית משפט העליון:

"זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים "להקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך ישמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים" (ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, 175-174(1989); רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 5.5.2009)."

בפסיקה נאמר כי הרתעת הציבור אינה חזות הכול ו"יש לשקול כל מקרה על פי נסיבותיו המיוחדות ונסיבותיו האישיות של הנאשם כאינדיבידואל ולאזן בצורה ראויה ביניהן לבין מדיניות הענישה האמורה" (ע"פ 1267-05-16 חיזגילוב נ' מ"י) [פורסם בנבו].

השיקולים הפרטניים בענייננו מצדיקים במקרה הנוכחי את העדפת השיקול השיקומי- טיפולי. בית המשפט מודע לכך שבענישה האמורה המעדיפה את הפן השיקומי אין משום מיצוי הדין עם הנאשם על מכלול העבירות החמורות שביצע אך לאור ההליך השיקומי המשמעותי בו נתון הנאשם, אני מוצא לנכון לתת משקל מכריע להיבט זה בענישה, מתוך תקווה כי חזרתו של הנאשם למסלול נורמטיבי תסב תועלת רבה הן לו כאדם, והן לחברה (ע"פ 9911/07 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 17.8.2009). במקרה זה - ולא בלי התלבטות - אני סבור כי יש מקום לאפשר לנאשם להמשיך ולשמר את תהליך הטיפול והשיקום, הבא לידי ביטוי בגמילתו מסמים ואלכוהול כמפורט בתסקיר שהוגש בעניינו מטעם שירות המבחן.

שירות המבחן ציין כי הנאשם נמצא בעיצומו של הליך טיפולי בגמילה מהתמכרותו לסמים ולאכזריות, כך שבשלב זה דומני, כי שליחתו של הנאשם למאסר גם אם ירוצה בעבודות שירות עלול לפגוע בסיכויי השיקום, ולגדוע את ההליך.

אדגיש כי בעת קביעת העונש המתאים, בתוך מתחם הענישה, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין אשר ביקש להבנות את שיקול הדעת השיפוטי, יש לקחת בחשבון ולבדוק האם במקרה הקונקרטי הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, גם אם מדובר בתקופה קצרה, יהיה בה כדי לקבוע שהנזק עולה על התועלת, לטעמי שיקולים אלה יפים גם לנסיבות ענייננו בהם עותרת המאשימה להטלת ענישה בדמות מאסר שירות בעבודות שירות.

דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים ("ועדת דורנר"), התייחס לעניין זה ומסקנתו מצדיקה בחינה מחודשת של שיקולי הענישה. במקרה הנ"ל, לאור נתוני הנאשם, אני סבור שפחותה התועלת בשליחתו

של הנאשם למאסר בפועל מהנזק שייגרם לנאשם וזאת, כאשר ניתן אולי להקטין את הסיכון להישנות העבירות על ידי צו מבחן תחת עינו הפקוחה של שירות המבחן. שליחת הנאשם, למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח בו ייחשף לתרבות עבריינית איננה מאינטרס הציבור ומנגד, אם יתמיד הנאשם לשקם עצמו ייתרם מכך לא רק הוא עצמו אלא גם החברה תצא נשכרת (עפ"ת 6597-09-15 מ"י נ' עוקר [פורסם בנבו] [ניתן ביום 21.1.16]).

כידוע, שיקולי שיקום עשויים להצדיק סטייה ממתחם העונש, ומוכן שהם מהווים שיקול אף כבד משקל בקביעת העונש בגדרי המתחם (בע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל (18.04.18); ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.15); ע"פ 3381/16 אלקרינאוי נ' מדינת ישראל (10.7.16); ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל (14.9.17); ע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר (3.10.17)).

על שיקום מוצלח ניתן ללמוד בין היתר, מהמוטיבציה שהפגין הנאשם להשתקם; מאינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים ונטילת אחריות, ועוד (ע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל (20.6.13); ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.15); ע"פ 3381/16 אלקרינאוי נ' מדינת ישראל (10.7.16); ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל (14.9.17); ע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר (3.10.17)).

וראה גם דברי כב' המשנה לנשיא בדימוס, כב' השופט אילון בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' סגל, פ"ד לה(4) 313, 321 (1981):

"מידת מידת העונש קשה היא לשופט כקריעת ים סוף. משבא הוא לשקול, אם להרשיע או לזכות, מצויים בידיו עקרונות וכללים, פרטי דינים ודקדוקי דקדוקים של תלי תלים של הלכות, שאותם הוא מיישם לעניין המסוים שלפניו. לא כן משסיים מלאכה זו, ועלה בידו, שיש להרשיע את הנאשם. המחוקק מסר בידו מידת עונש - במיוחד כשמדובר בעונש מאסר - שיש לה שיעור למעלה ואין לה שיעור כל שהוא למטה (פרט למקרים יוצאים מן הכלל); ובמסורת הפסיקה נקבעו כללים כלליים בדבר אופיה של העבירה, טיבו של העברין ושלומו של הציבור. כל אלה יפים הם לעין ולדיון, אך קשים הם ביותר ליישםם להלכה ולמעשה, שהרי מעצם טיבם ומהותם אין בהם כדי לכוון את דעתו והכרעתו של השופט אלא בצורה כללית ביותר. ואם אמנם מציאות זו של הכוונה כללית וסתמית לשופט בהטלת העונש קשה היא לו, הרי חיונית והכרחית היא לעצם מלאכת הענישה: באה היא ללמדך, שכל מקרה ומקרה צריך להיות נדון לגופה של העבירה ולגופו של העברין, והכללים שבדרכי ענישה אינם אלא בבחינת נקודות מוצא בלבד".

בנקודה זו שבה הנאשם עושה מאמצים להימנע מביצוע עבירות ואף נתמך בעניין זה בהמלצת שירות המבחן, ונמצא בעיצומו של הליך טיפולי משמעותי, אני סבור שיש מקום לפסוע צעד נוסף מעבר לעמדה העונשית של המאשימה במוכן זה שלא יוטל על הנאשם עונש מאסר כזה אשר ירוצה בעבודות שירות.

אשר על כן, במקרה קונקרטי זה, סבורני שיש ליתן לפן השיקומי משקל רב משיקולי ענישה אחרים כמו הגמול וההרתעה, שכן שליחת הנאשם למאסר ולו כזה שירוצה בעבודות שירות עלול, בהסתברות גבוהה, לסכל את שיקומו. לעניין זה יפים דברי בית המשפט העליון ברע"פ 262/14 נאשף נ' מ"י [פורסם בנבו] : **"במקרים שבהם**

נרתם הנאשם להליך שיקומו או מראה נכונות כנה לעשות כן - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול."

במסקנתי זו לא התעלמתי מטובת הכלל. אני סבור כי זה אחד המקרים שבו ניתן להשיג את מטרת הענישה ואת אינטרס הציבור בדרך סבירה ומתונה יותר שפגיעתה בנאשם הינה פחותה; שכן מחד תועלת לציבור תצמח משיקומו של הנאשם והפחתה כאמור משמעותית של הסיכון הנשקף ממנו משום ההליך הטיפולי, לצד צו מבחן, ומאידך עונשים צופי פני עתיד מהווים עונש מרתיע ומאוזן שמגלם בחובו גם שיקולי ענישה נוספים, כמו גמול והרתעה.

יתר על כן, מובן כי ככל שלא ישכיל הנאשם לנצל את ההזדמנות שניתנה לו, לתקן את דרכיו ולשנות באמת מעמדו ותפיסותיו המוטעות, הרי שלא יינתנו הזדמנויות נוספות, צו המבחן יופקע ועניינו יוחזר למתן גזר דין מחדש בפני לרבות האפשרות של הטלת מאסר בפועל בהתאם לעמדתה העונשית של המאשימה.

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על עבירות בהן הורשע בהליך זה שלפני או על כל עבירת רכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין ויורשע בה.

2. צו מבחן טיפולי למשך 18 חודשים אשר יבוצע ויפוקח על ידי שירות המבחן. מוסבר בזאת לנאשם כי אי קיום תנאי הצו עלול להוביל להליך הפקעתו במקרה שכזה עניינו יוחזר לבית המשפט לצורך מתן גזר דין מחדש לרבות האפשרות של ריצוי מאסר.

3. התחייבות כספית על סך של 5,000 ₪ למשך 3 שנים לפיה יתחייב הנאשם מלהימנע מלעבור תוך 3 שנים מהיום על אחת מהעבירות בהן הורשע בהליך זה שלפני או על כל עבירת רכוש אחרת שעונשה שנתיים מאסר ומעלה.

בנסיבות העניין ולאור מצבו הכלכלי של הנאשם ובהעדר אינדיקציה כלשהי לסכום הפריטים שנגנבו מרכבו של המתלונן, אני מוצא לנכון שלא לחייב את הנאשם בפיצוי או בקנס כלשהם.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים.

המזכירות תעביר גזר דין זה לשירות המבחן ובמקביל ייעשה כך גם ב"כ הנאשם.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ו אדר תשפ"ג, 08 מרץ 2023, במעמד הצדדים.